

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΝΑ ΜΕ ΑΠΟΣΥΡΕΙΣ

Μέσο: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΥΡ_ΤΕΧΝΕΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 2/12/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 2/12/2012

Σελίδα: 2

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Κατανοώ τις πλάνες, δεν δέχομαι τις πρακτικές

Συνέντευξη από τη σελ. 1

— Στις ανοιχτές συναντήσεις επιστρέψατε στα νεανικά λημέρια, από το Μπραχάμι ως το Κερατοίни. Και ξάφνου... Τι σκεφτόσασταν τη στιγμή των επιθέσεων;

— Πρώτα υπομονή, έλεγα. Ο φασισμός θα περάσει και θα φύγει. Μετά, αγωνία γι' αυτούς που ήταν δίπλα μου στη σκηνή και αυτές τις κιθάρες άνθρωποι που δεν χροστύσαν τίποτα. Και μετά, θυμό. Αιτών τον θυμό που νιώθουν οι άνθρωποι όταν αδικούνται, ειδικά αυτοί που έχουν μεγαλώσει μόνοι

— Αλλά και η Αριστερά δεν φάνηκε να σας υποστηρίξει με σθένος. Σας απογοήτευσε αυτό;

— Η Αριστερά έχει κιλάδες προβλήματα να επιλύσει. Δεν θα επιλύσει και το πρόβλημα του Νταλάρα.

— Πώς πολεμήσατε την κατάθλιψη;

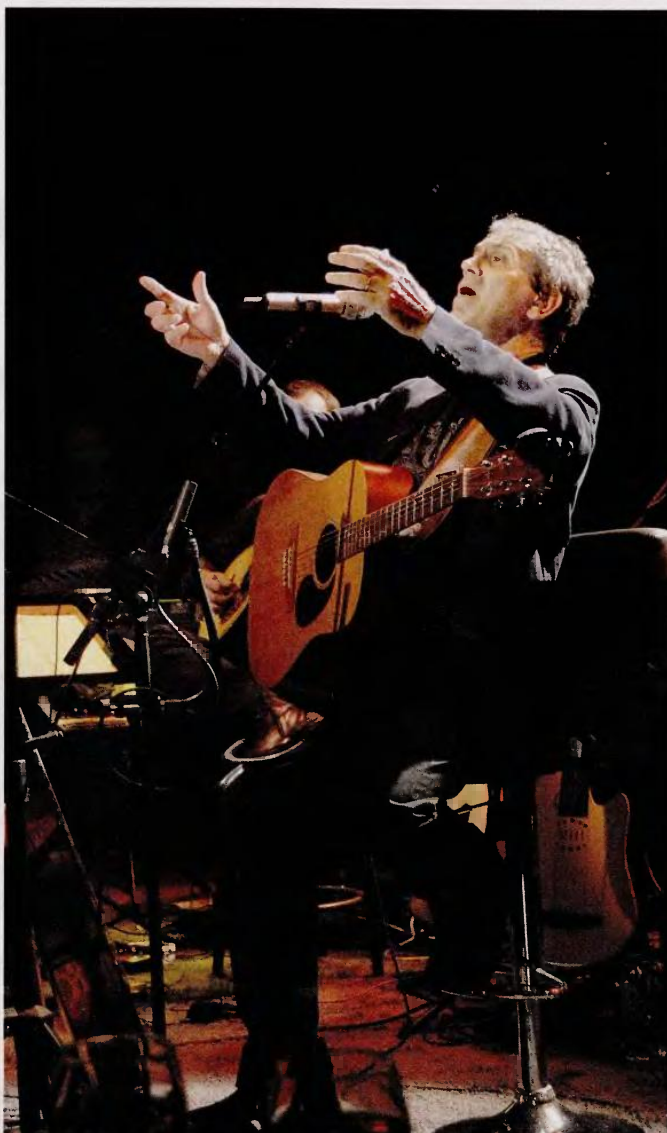
— Κοίτα. Εγώ θυμωμένος γεννήθηκα, όχι καταθλιπτικός. Όταν πηγαίνω έντεκα χρονών, ήμουν στη χορωδία. Με έντυσε η μίνα μου οραία αρραία ένα πρωί με κάτι μεταποιημένα της UNRRA και πήγα όλο καμάρια να κάνω ακρόαση για την παιδική βασίλικη χορωδία. Τότε το έκαναν κατά το πρότυπο της Αυστρίας. Το είχα στο τσεπάκι μου, μου έλεγαν από το σχολείο μου στα Εξάρχεια. Ομως η διευθύντρια, θυμάμαι ακόμα το όνομά της, με έκοψε γιατί ο θεός μου ο Βαγγέλης, ο αδελφός της μίνας μου που ήταν κηδεμόνας μου, ήταν στο ΕΑΜ. Αυτά τα πουρμπουάρ τα ξέρω από μικρός...

— Πολλοί από χρόνια σας αντιμετωπίζουν καχύποπτα. Αισθανόσθε ποτέ ότι κι εσείς τους δώσατε πάτημα;

— Το ξέρω. Τις εμμονές και τις αντιλήψεις μου τις έχω πληρώσει ακριβώς. Το γιατί, το φανόω στην κρίση σας. Ένας αριστερός μπορεί να τραγουδάει για τη Χίλη, αλλά δεν μπορεί να τραγουδάει για την Κύπρο...

— Είπατε κάπου ότι έχετε εννοχές για τα χρήματα που κερδίζετε. Πολυτέλειες εννοχές, είναι πολλοί...

— Κοίτα, δεν έχουν άδικο. Ίσως η καλή απάντησή θα ήταν «γιατί, τα έκλεψα; Με τη δουλειά μου τα έβγαλα!» Εγώ αν θέλεις να ξέρεις, απάντη την απάντησή την θεωρώ λούμπεν, τζάμπα μαγαζί. Μέχρι είκοσι χρονών, δεν είχα πού την κεφαλή κλάινει και μέσα σε δύο μήνες έπαιρνα σ' ένα βράδυ όσο παίρνει ένας καθηγητής σ' ένα μήνα. Το είπα και σε συνέντευξη και τσακώθηκα με το αφεντικό. Θυμάσαι ένα τραγούδι που λέει «με τραγουδία για τη φτώχεια και την ξενιτιά, ρεπαρέ παίρνω στην Κηφισιά»; Όταν το έγραψε ο Κουγιμπάτζ και τον ρώτησα, μου είπε, «ένα σπίτι πήρα από τη δουλειά μου τόσα χρόνια και γι' αυτό έρχονται ακόμα βράδια που δεν αντέδωσαν καλά». Ο Σαββόπουλος αργότερα είπε «εγώ δεν πήγα στο

Στις καινούργιες εμφανίσεις του Γιώργου Νταλάρα στο Gazarte, οι θεατές δεν είναι οι εξοργισμένοι της περασμένης άνοιξης ούτε εκείνοι που έτρεχαν σε κάθε του κάλεσμα. Είναι λιγότεροι αλλά πιο προσεκτικοί, θεατές που θέλουν να ακούσουν, να δλώσουν «σαρώμα», παρά να ξεφαντώσουν.

στρατό, ο γιος μου όμως πήγε». Εγώ είμαι αυτοδιδάκτος και μαθαίνω από αυτούς τους ανθρώπους. Ποτέ δεν τα θεωρώσθε εννοχές εκ μέρους τους, αλλά φιλότιμο. Μέσα από τη δουλειά μου, λοιπόν, τον κόπο μου και την καλή μου τύχη, κατάφερα ν' αλλάξω τη ζωή μου, όμως έχω προσφέρει με κάθε τρόπο τουλάχιστον τα μισά απ' όσα έχω κερδίσει. Και αυτό δεν το έκανα από φιλανθρωπία.

— Παλιότερα, οι καταξιωμένοι μας τραγουδιστές είχατε και την εξουσία που σας έδιναν τα λεγόμενα προεδρικά κομμάτια και το έντεχνο ως αντίδοτο για την υποταγή που επέβαλαν ταυτόχρονα. Όταν άλλαξαν οι εποχές και κυριάρχησε το λάφ σταίλ, την κόσате απήντη την εξουσία. Σας κλάινσε αυτό;

— Αντίθετα. Με σταθεροποίησε. Στοιχηθήκαμε εκάστος εκεί όπου επέταξε. Είδες πού έβγαλε όλη αυτή η μόδα! Θυμάμαι ένα πολυτέ-

Οι στίχοι έχουν νόημα και αποδέκτες

«Ποιοι είναι προβληματικοί», ρωτά τον Γιώργο Νταλάρα. «Αυτοί που αλλάζουν αδιάκοπα ή εκείνοι που δεν αλλάζουν ποτέ». «Και οι δύο είναι προβληματικοί», απαντάει. «Οι σωστοί είναι αυτοί που αλλάζουν και εξελίσσονται, αλλά με επίγνωση της σταθερότητας τους. Αυτοί όμως τραβούν και τα μεγάλα ζάρια».

Δεν ξέρω τι ζόρια πέρασε, ύστερα από τις επιθέσεις με καρέκλες και γιαούρτια, ύστερα από αυτόν τον «καμβάλισμό», όπως είπε χωρίς περιστροφές τότε ο Διονύσιος Σαββόπουλος, συμπληρώνοντας πριν από λίγο καιρό: «Αυτοί δεν είναι άνθρωποι είναι... Νεάντερταλ!». Ομως είναι φανερό πως στις καινούργιες του εμφανίσεις, το κοινό δεν είναι ούτε οι εξοργισμένοι της περασμένης άνοιξης ούτε εκείνοι που έτρεχαν σε κάθε του κάλεσμα. Λιγότεροι, αλλά ίσως πιο προσεκτικοί απ' ό,τι είχα και χρόνια. Θεατές που περισσότερο ήθελαν να ακούσουν παρά να δεικνύουν. Κοινό που ήθελε να συμπερισταθεί, να δηλώσει «παρών», παρά να ξεφαντώσει. Κάποιος ζητούσαν συγκεκριμένα κομμάτια από την τελευταία έκδοση «Τι θα πει έτσι έτσι», σε μουσική Νίκου Αντύπα. Πότε πρόλαβαν να τα μάθουν; Να τα ανακαλύψουν σε μια εποχή μισοτικά, που δεν δίνει προθεσμίες.

Σαν δικό του

Είχε ενδιαφέρον, όμως, πως κάθε αίτημα προς τον τραγουδιστή αφορούσε εκείνα τα τραγούδια που είχαν στοιχεία από τον δικό του χαρακτήρα. Από το «Ειστήρι» που Γερσόμου Ευαγγελάτου ως την «Αριστερόχειρ» του Μιχάλη Γκανά που, αν και είναι αφιερωμένη στη σύζυγό του ποιητή, Πόπη, μοιάζει σαν μια αποθέωση του ερμηνευτή για την Αριστερά. Το στίγμα του ο Γ. Νταλάρας το δίνει και στο «Ταξίμικο τσακιστική», επίσης του Γκανά, ενώ μια υπαινικτική ένταση συνοψίζουν τα λόγια του Αρη Δαβαράκη «Τι θα πει μη μιλάς - έτσι είναι η ζωή».

Αυτή η ένταση, την οποία ο ακροατής του δίσκου μπορεί να μνησπράξει στην προσωπική ακρόαση, μοιάζει να ισχυροποιείται στο λάιβ, προσδίδοντας νοήματα στους στίχους και βρίσκοντας αμέσως αποδέκτες. Εκείνους που αισθάνονταν ότι μοιράζονταν κοινές αγωνίες. Η αλήθεια είναι ότι όσο κι αν προσπάθησαν να πληρώσουν τον Νταλάρα ο Νίκος Αντύπας, τα τραγούδια που έδωσαν περισσότερο οι δυο τους δεν ήταν εκείνα στα οποία υπερέβαλε μουσικά με τον γνώριμο πληθωρισμό στην ενορχήστρωση, αλλά τα τραγούδια στα οποία χαμηλώνει η ένταση και υπέρσχοι ο λόγος.

Αυτό που καταλάει τις αποστάσεις σε ένα πρόγραμμα ή τις επιφυλάξεις για ένα δίσκο που δεν «ακούει» ομοίως την ίδια διάθεση, οι ζωντανές εμφανίσεις του μετατρέπουν σε κάτι διαφορετικό. Στο Gazarte, έλα είναι πολύ κοντά, πολύ φανερά, πολύ μορφομένη για να κρυφτούν.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΡΠΑΚΗΣ